

Dodeljevanje kadrovskih stanovanj funkcionarjem v občini Ljubljana Bežigrad, kot kaže, pritegne v zadnjem obdobju vse večjo pozornost. »Delavska enotnost« v zadnji številki (26. maja 1983) pod naslovom »do kdaj nered?« poroča o »nepravilnostih pri dodeljevanju stanovanj v bežigrajski občini« in kot izhodišče za svoje pisanje navaja delegatsko vprašanje, ki ga je postavil delegat občinskega odbora ZZB NOV (na podlagi sklepa predsedstva OO ZZB NOV) na seji družbenopolitičnega zborna skupščine občine 29. marca letos v zvezi z dodelitvijo stanovanja predsedniku skupščine občine Emilio Šuštarju. Predsedstvo OO ZZB NOV je sklep o delegatskem vprašanju sprejelo »glede na pojav govoric, zlasti med člani ZZB NOV, o dodelitvi stanovanja tov. Emilio Šuštarju...« in po razpravi na svoji seji 11. marca letos.

Na navedeni seji družbenopolitičnega zborna je v zvezi z vsebinsko delegatskega vprašanja spregovoril predsednik IS Jurij Zavec, 21. aprila 1983 pa je izvršni svet da tudi pisni odgovor na delegatsko vprašanje. O njem je 20. maja razpravljal predsedstvo OO ZZB NOV in sprejelo stališča in sklepe, iz katerih izhaja, da v odgovoru IS ni pojasnjeno bistvo delegatskega vprašanja, hkrati pa predsedstvo občinske borčevske organizacije navaja še vrsto ugotovitev. O vsem tem je 23. maja razpravljal predsedstvo občinske konference

Resnica, toda samo resnica

SZDL, 24. maja pa je bil s tem seznanjen družbenopolitični zbor, ki je hkrati dobil tudi ugotovitev izvršnega sveta v zvezi s tem.

»Zbor občanov« o vsej tej zadevi še ni poročal. Zato smo bralcem dolžni pojasnilo, zakaj smo tako ravnali.

Pisanje na podlagi nepreverjenih govoric in enostranskih pogledov (pa naj bodo še tako dobranameri, kot jih prikazujejo nekateri) je po našem trdnem prepričanju navzkriž z etiko socialističnega novinarstva, pa tudi navzkriž s temelji naše pravne ureditve. Kajti kriv je tisti, ki je spoznan za krivega, ne pa tisti, za kogar kdo pravi ali ga sumi, da je kriv. In to ne velja samo za kazensko, temveč tudi za moralnopolitično odgovornost!

Sumničenja in govorice obstajajo – temu ne oporekamo. Obstajajo pa tudi načini, da temu pridemo do dna, da pridemo do resnice. Kar zadeva partijsko in moralnopolitično odgovornost pri teh vprašanjih, postopek poteka. Predsedstvo OK ZKS je že na 16. seji 10. februarja letos ustanovilo komisijo, ki preučuje politiko dodeljevanja kadrovskih stanovanj v občini v zadnjih desetih letih, včerši navedeni primer. Ne dvomimo, da bo komisija svoje delo opravila in da ga bô opravila poštano in odgovorno. In o tem bomo naše bralce podrobno obvestili takoj, ko bo poročila komisije v obravnavi na pristojnih organih občinske organizacije zvezne komunistov. Morebitne kazenske odgovornosti – vsaj po podatkih, s katerimi razpolagamo – ni sprožil nikhe. Namigovanja v tej smeri so torej odveč in prav gotovo škodljiva! Tako kot vsaka namigovanja, podikanja in neresnične trditve! O zadevah, ki jih načenjajo delegatsko vprašanje, stališča in sklepi predsedstva OO ZZB NOV v zvezi s tem ter odgovor in ugotovitev izvršnega sveta, bodo – kot so se dogovorili na seji predsedstva občinske konference SZDL – razpravljal v občinskih vodstvenih družbenopolitičnih organizacij in v frontni organizaciji uskladišči stališča.

Do resnice moramo priti – in tudi javnost bo zvedela zanj! Res je, da resnica boli, toda neresnica boli še bolj – in lahko povzroči veliko škodo, tudi politično!

VLADO BARABAŠ

IZVOZ V PRVIH TREH MESECIH

Prese netljivo: manjši kot lani!

V zadnjih nekaj letih ni dokumenta (ravnih lahko poljubno izbirate od občinske do zvezne), v katerem ne bi vsaj nekajkrat z velikimi črkami in nekaj klicaji zapisali nujno po vse večjem izvozu, zlasti za prepotrebne zeleni bankovce – trdo valuto. Nič čudnega, da tudi v letu 1983 pozorno spremjam uredniščevanje te ključne naloge našega gospodarstva, ki ni pomembna le zaradi prinašanja deviz, ampak morda še bolj zato, ker sili proizvajalce in izvoznike v prilaganje ostri konkurenčni in hudim zahtevam svetovnega trga. Povečevanje produktivnosti, odprava malomarnosti in redoljubnost pri delu so posredne posledice našega izvoza, ki lahko precej prispevajo k težko pričakovani ustalitvi in s tem napovedi boljših časov našega gospodarstva.

Kakšni so rezultati ekonomskih odnosov s tujino v prvih treh mesecih letos? Za Bežigradom smo že kar navajeni visokih številk pri preseganjem planov in rezultatov iz prejšnjih obdobjij, zato je naslednji podatek nekoliko bolj prese netljiv, ne pa čisto nepričakovani: po podatkih Narodne banke se je v prvih treh mesecih letos v primerjavi z enakim obdobjem lani izvoz zmanjšal za 9 indeksnih točk, za konvertibilno območje pa za 7. Med izvozniki, ki so lani v prvem četrletju dosegli nad milijon dinarjev izvoza, se letos še niso pojavili Ljubljanske mlekarne TOZD Marketing, Smelt Gradnja industrijskih objektov, DO IZIP TOZD Projektivni biro in ZRMK TOZD Strojnaštvo. V štirih organizacijah se je delež konvertibilnega v celotnem izvozu v prvem četrletju letos v primerjavi z letom 1982 znižal: v energoinvestovi Tovarni transformatorjev, v DO IZIP TOZD Inženiring izvoz-uvod, Petrol Ljubljana DO Trgovina na debelo, Belinka TOZD Proizvodnja persponji.

Na celu iesvite največjih izvoznikov na konvertibilno področje je v prvem četrletju premočno Mercator Mednarodna trgovina TOZD

KULTURNO DRUŠTVO ŠENTJAKOB

»Ne, umetniki pa nismo!«

Tako so me hiteli poučevati člani Kulturnega društva Šentjakob, ko sem si pred kratkim ogledala njihovo zadnjo predstavo Cabaret, avtorja Mira Štefanca. »Mnogi, ki pišejo o nas, se zmotijo in nas imenujejo kulturno-umetniško društvo. Mi pa smo se pred leti odločili, da bomo pridevek umetniško izpuštili iz našega naziva, ker nimamo nobenih daljnosežnih želja, da bi bili umetniki,« mi je povedal ZVONE BOLTA, »najstarejša riba« Kulturnega društva Šentjakob, kot se je sam slikovito imenoval.

Osemindvajsetletni Zvone, zaposlen v Iskrinem tozdu Naprave za energetiko, je začel delati v kulturnem društvu še pred njegovo uradno ustanovitvijo pred desetimi leti. Iz majhne skupine entuzijastov je društvo, ki šteje danes 70 registriranih članov iz krajevnih skupnosti Šentjakob-Podgorica in Dragomelj-Pšata, postal danes gibalo kulturnega življenja na meji med Bežigradom in Domžali. Kako tudi ne, saj pripravijo vsako leto vrsto recitalov in kulturnih prireditv ob raznih praznovanjih, vrh njihovega vsakoletnega dela pa je

hnični opremi. Mnogo amaterskih odrov jo namreč po nepotrebnem zanemarja. Kulturno društvo Šentjakob pa se lahko pohvali z zelo dobro opremo – z metri kablov, s šopom stojal, desetimi reflektorji, štirimi halogenkami, gramofoni, magnetofoni in ojačevalci, ki so prav tako priporočeni k marsikateremu, če že ne umetniškemu, pa kulturnemu užitku njihovih gledalcev. Pred leti je njihov član SILVO PISLAK, zdaj študent elektrotehnik, čisto sam zasnoval in izdelal regulator svetlobe, za katerega Šentjakobčani Inštitutu Jožef Stefan nikoli ne bi mogli odštetiti 30 starih milijonov dinarjev, kolikor stane.

Amaterji poznovali veliko prostovoljnega dela, včasih že kar

garanja, ki se še posebej pred premierami zavleče vsak dan v tednu pozno v noč. Zato imajo tudi največ težav z izbiro režiserjev. Bencinska kriza jih je prikrajšala z dveh plati – pri mestni krajani se veliko težje kot včasih odpravijo v mesto na kakšno kulturno prireditve, pa tudi »mestni kulturniki« redkeje zaidejo k njim. Vrsto let je njihove predstave režiral Roman Novelli, za njim sta se zvrstila Dare Ulaga in Andrej Kurent, nekaj časa je njihove predstave režirala kar njihova članica Vesna Varga, letos pa sta jima priskočila na pomoč igralec Aleš Valič in plesalka Jelena Markovič. Če bo vse po sreči, si bomo lahko njihov letosni trud ogledali tudi po televiziji. VIDA PETROVČIČ

PO SLEDOVIH PISMA ANGELE DROBEŽ

Prah in blato s ceste v okna

»Živim tik ob makadamski cesti, ki je vse poletje zelo prometna z avtomobili, ki vozijo na športno igrišče SRC Ježica. Tako je v suhem vremenu polno prahu po oknih, vratih in v stanovanju, v dežju pa polno kalne vode, ki se zbira v mlakah na cesti. To blato avtomobili mečejo s kolesi na steno, okna in vrata. Za to cesto se nihče ne zmeni...«, nam je pisala Angela Drobež iz Savelj 26.

Z njenim pismom smo se

oglascili v krajevni skupnosti Savlje-Kleče. Tajnik krajevne skupnosti Boris Honzak pravi:

»Podpiramo pobudo krajanke Angele Drobež, da se ta cesta popravi. Naša komisija za komunalno pri svetu KS je s to problematiko seznanila mestni komite za promet in zveze. Tovarišica Drobeževa se je tudi osebno oglašila na krajevni skupnosti in nas seznanila s svojimi težavami v zvezi s to cesto. Skušali bomo narediti, kar se bo dalo.«

Mladi literati v Pionirskem domu

Na dan mladosti so se v Pionirskem domu zbrali mladi književni ustvarjalci iz osovinih in srednjih šol Slovenije. 25 mladih literatov je prebralo ljubljanskim sovrašnikom svoje literarne umotvore. Po prireditvi so se z mladimi in z njihovimi mentorji pogovarjali pedagogi Pionirskega doma: Lojze Kovačič, Franček Rudolf in Slava Trošt-Korenčanova. Obiskovalci pa so si po prireditvi lahko ogledali razstavo slikarskih izdelkov učencev Pionirskega doma – Centra za kulturo mladih in ljubljanskih šolskih glasil. V. P.

pisma bralcev

Za nami ostajajo pobratene brigade, trdno prijateljstvo, skupni naporji in delovni uspehi, pesmi od srca, sledovi tabornih ognjev, ljubzeni, znaki brigad.

Brigada za brigado nadaljuje začeto, dnevi akcij hitro menjajo, spožna prijateljstvo, prijateljico in do konca izmerje ostane vse nekaj dni.

Ostanejo otrdeli žulji, močni občutki, ki jih nikoli ne moremo pozabiti.

Pesem, sloga, smeh in znoj, ki se zliva po hrbtni. Zdrženi v delu smo kopali po trdi zemlji,

Lepo je brigadirsko življenje

pesku in kamenju; ni nam bilo lahko, toda s pesmijo in prijateljstvom so vsi naporji izginili. Mlade roke s krampi in lopatami. Ali hočemo? Za narod? Za partijo! Za Tita! Za narod vse, za partijo vse, za Tita vse!

Minevajo dnevi ob delu, ob pesmi, ostaja tovarištvo. Minil bo čas čudovitih občutkov, ki jih je nosilo akcijsko poletje, izginili bodo žulji, ostali pa bo do spomini.

Zdravo, novi tovariši; zdravo, naselite in taborni ogenj; zdravo, nove izkušnje; zdravo, prijateljski nasmeji.

Zaključek? Zaključek je težak, z žalostjo, s solzami v očeh, v srcih ostajata samo ljubezen in tovarištvo.

Zdravo, domačini, zdravo vasi. Vemo, da nas ne boste pozabili. Če vas bo kdorkoli vprašal, kdo vam je zgradil vodovod, boste rekel: to so zgradili naši brigadirji.

Brigadirji, spet bomo prišli, slišali boste za nas, da gradimo ceste, vodovode, proge, slišali boste, da gradimo sebe, da gradimo Domovino... SASA GAIĆ

na Glavarjevi 47 je kot izumrl, le peščica stanovalcev je že dvakrat zmanj sedela in čakala na sklepčnosti.

Izvoliti bo treba nov hišni svet, če ne bomo dobili prisilno upravo. Ta pa tudi stane, menda okrog 450 din na eno stanovanje, kar ni malo. Ali ni škoda, da je tako zamrli čut za skupnost, da je samoupravna zavest stanovalcev tako nizka?

I. P.

Glavarjeva 47

Dvakrat nesklepčni

Kako je mogoče, se sprašujejo nekateri stanovalci v bloku na Glavarjevi 47, da dobro informirani stanovalci niso prišli na zbor? Pov sod so visele obvestila, člani hišnega sveta in tudi nekateri drugi so hodili od stranke do stranke in jih ponovno obveščali, Zbor pa je odpadel zaradi nesklepčnosti.

Razpravljati bi moral o zelo važnih točkah dnevnega reda, saj je potrebno marsikaj urediti. Toda blok

Gostilna je za pijance, ne pa za otroke

V torek, 10. maja, me je mamica peljala na sprehod. Ob poti je bila gostilna, ki je rečejo »Pod lipco«. Prijazno ime, ni kaj, če bi v skladu z imenom bili prijazni še ljudje, bi bilo vse O. K. Toda ljudje niso bili prijazni, zato ker ne marajo mojega otroškega vozička.

Že pri vhodu nas je gostilničar z grdim pogledom opozoril, da moj voziček ne sme v gostilno, baje zato, ker nimajo prostora. Mamica je opozorilo ubogala in je pustila voziček na cesti. Jaz se pa nisem dal, na vsak način sem hotel voziček imeti s seboj. Mamica kot mamica je popustila moji trmi in je vzela voziček. Čeprav ni bilo gostov smo na postrežbo čakali pet, deset in petnajst mi-

nut. Mamica je intevenirala, dobila je sledič odgovor: »Rekla sem, da voziček ne sme noter, zato ne boste postreženi.«

Nič ni pomagalo, pobrali smo se in odšli. Mamica je zjedna, jaz pa že je. Mamica je rekla gostilničarju, da matere z otroci nimajo vstopa, pijanci pa.

Mamica je bila ves dan tako užaljena, da je poklicala inšpekcijsko službo. Teta, ki je inšpektrica, je naročila, naj da prijave.

Prijave gor, prijave dol, prijava zaradi prijave, toda prijava ne bo spremenila ljudi »Pod lipco«. Zato je najboljše, da v to gostilno otroci ne gredo, ker tam imajo raje pijance!

Gregor
Ul. Narodne zaščite 16